

باززنده سازی خانه دادارخان لیتکوهی در آمل

شرمین ایزدشناس^{1*}، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد سوادکوه

امیرحسین خلیج مهری²، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد سوادکوه

1- sherminizadshenas2@gmail.com

2- mehrabeh_co@yahoo.com

چکیده

معماری آمل مانند معماری دیگر مناطق ایران پهناور، تابع ویژگیهای اقلیمی است. خانه دادار لیتکوهی در یکی از روستاهای قدیمی شهر آمل قرار دارد. در این استان به دلیل رطوبت زیاد عمر بناها کوتاه است. بنا مربوط به دوران قاجار بوده و پلان بنا از الگوی خانه های مازندران و معماری بومی آن پیروی می کند. متأسفانه مشارکت مردم در کمک به باز سازی بناهای سنتی و فرسوده کم است، فقر اقتصادی که مانع مرمت شهری شده است، حس تعلق افراد به محیط باعث می شود توجه بیشتری به احیای بناهای فرسوده و تاریخی شود. در این مقاله سعی شده پس از شناخت خصوصیات بنا، احیا، شناسایی عوامل آسیب زا سپس به روش درمان پرداخته شود. سوال مطرح شده در این مقاله این است که آیا این بنا قابلیت مرمت و تغییر کاربری دارد. شیوه تحقیق به صورت میدانی پرسشنامه ای و روش ارایه توصیفی تحلیل است.

واژه های کلیدی: آمل، قاجار، دادارخان لیتکوهی، مرمت